Præsident Monson modtager den svenske konge og dronning ved templet i Stockholm!

Præsident Monson byder den svenske dronning Sylvia velkommen ved templet i Stockholm. (FOTO: CN)

En svensk tradition fra 1200-tallet blev den 23. august 1995 ført ud i livet, da præsident Monson, fra Det Første Præsidentskab modtog den svenske konge og dronning ved templet i Stockholm.

Det kongelige par gæstede templet i Stockholm som et led i en gammel svensk tradition kendt som »Eriksgata«, der går ud på, at kongen rejste rundt i riget og mødtes med borgerne.

Traditionen, der begyndte i 1200-tallet, ophørte med at fungere i 1600-tallet, men blev af den nuværende konges bedstefar, kong Gustav den VI, genindført.

Hvert år filmer en svensk tv-station det kongelige pars besøg til forskellige egne af Sverige. Juleaften bliver udsendelsen traditionelt udsendt. I år besøgte kongeparret Haninge og omkringliggende områder i Stockholm län, hvor også templet ligger.

Det var en usædvanlig varm dag i august, da flere tusinde samledes på tempelgrunden for at byde kongeparret velkommen. I selskab med præsident Monson og hans hustru Frances, præsident Ulf Arne Girhammar, stavspræsident i den nyoprettede Stockholm Syd Stav, samt andre kirkeledere og deres hustruer, gik kongen og dronningen op mod templet ad den brostensbelagte sti. Langs stien stod der drengespejdere i uniformer og unge piger, der alle holdt et lille svensk flag i

Tempelpræsident Bo G. Wennerlund forklarer det svenske kongepar Kirkens syn på vigtigheden af familien. (FOTO: CN)

hånden. Mange SDH familier og fuldtidsmissionærer stod også langs stien for at byde det royale par velkommen. Mange ægtepar, deriblandt par, der tjener som tempelmissionærer, stod også langs stien og holdt flag fra mange lande højt, bl.a. flag fra De Forenede Stater og de lande, der betjenes af templet i Stockholm.

Før kongen og dronningen nåede helt op til templet, stoppede de undervejs for at høre et primarykor synge »Jeg er Guds kære barn«.

Tempelpræsident taler

I templets have bød tempelpræsident Bo G. Wennerlund de besøgende velkommen på templets grund.

Hele følget stoppede også i haven for at høre et svensk kor synge en af Kirkens salmer.

Den nye områdepræsident for Det Nordeuropæiske Område, præsident Graham W. Doxey, medlem af De Halvfjerds, var sammen med sin hustru Mary Lou Young Doxey blandt de kirkeledere, der hilste på det svenske kongepar ved trappen, der leder op til templet.

Ved en kort ceremoni ved trappen overrakte præsident Monson på Kirkens vegne nogle gaver til kongen og dronningen.

Først fik dronning Sylvia overrakt en fyldestgørende slægsoptegnelse. Optegnelserne var uddraget fra Kirkens arkiver og der var produceret kopier til hvert af kongeparrets tre børn.

Idet præsident Monson overrakte denne gave til dronningen, fortalte han om Kirkens syn på stærke familier, som han påpegede så tydeligt florerede i den svenske kongefamilie.

Dronning Sylvia var meget overrasket og udtrykte stor glæde over gaven. Hun fortalte præsident Monson, at hun så frem til at læse sine forfædres historie.

Så vendte præsident Monson sig mod Hans Kongelige Majestæt, kong Carl den XVI Gustav og sagde: »Jeg vil gerne sige tak til Hans Kongelige Majestæt. Han er en verdenskendt spejder, og modtager af medaljen *Bronze-ulven*. Vores kirke er den ældste sponsor af spejderorganisationen i Amerika, og jeg er selv beæret ved at være medlem af den internationale spejderkommité og har også modtaget *Bronze-ulven*. Ikke alene er Hans Majestæt involveret i drengespejder-programmet, men han støtter også programmet for pigespejdere. Hans påvirkning mærkes globalt.«

Præsident Monson talte da om kongeparrets store interesse i familien og fortalte, at Kirken havde en gave til kongeparret som repræsenterede familien. To drengespejdere trådte da frem og præsenterede en lille bronzestatue af Dennis Smiths skulptur, »Det første skridt«.

Denne statue forestiller en mor, der hjælper sit lille barn tage det første skridt mod sin far. Præsident Monson sagde, at han vidste at kongen ville påskønne denne gave. Den repræsenterer din familie, og vi ønsker endnu engang at udtrykke vores taknemmelighed. Vi ønsker Dem held og lykke i deres arbejde med verdens unge mennesker og takker Dem for at have været til stede her i dag.«

Præsident Monson mindede også kongen om en middag, de begge havde deltaget i hos den amerikanske ambassadør i Sverige. Ambassadør Gregory J. Newell og hans kone Candilynne, der er aktive medlemmer af Kirken, var værter ved begivenheden i 1988. Ved den lejlighed sang ambassadørens børn sammen med deres mor »Jeg er Guds kære barn« for kongeparret. Præsident Monson fortalte kongeparret, at det var den samme sang, de lige havde hørt primarykoret synge.

Par der tjener som tempelmissionærer, holder flag fra mange nationer. (FOTO: CN)

Da det svenske kongepar forlod tempelgrunden talte de ganske uformelt med både præsident og søster Monson såvel som andre lokale kirkeledere.

I et uformelt program, efter det svenske kongepar havde forladt grunden talte præsident Monson til de mange tusinde fremmødte mennesker på tempelgrunden.

– Dette har været en stor og historisk dag. Præsident Monson talte om sine egne svenske rødder og gav udtryk for, hvor stolte de ville være over den ære, det kongelige par havde vist Kirken ved deres besøg til templet.

Præsident Monson fortalte også de mange fremmødte, at kongen og dronningen havde inviteret repræsentanter fra Kirken til at komme til slottet og i detaljer forklare om det arbejde, der var udført i forbindelse med dronningens slægts historie.

Præsident Monson fortalte også de fremmødte, hvordan han i 1977 grundigt havde undersøgt Kirkens historiske optegnelser, der dokumenterede, at Sverige aldrig særskilt var blevet indviet til forkyndelse af evangeliet. Han havde personligt genindviet Sverige til Herrens arbejde. De skandinaviske lande blev så vidt man ved indviet den 14. juni 1850 af Erastus Snow i Danmark.

Præsident Monson fortalte forsamlingen, at han i denne indvielsesbøn havde sagt, at Kirkens fremtid i Sverige vil blive optimal, når Kirkens medlemmer og missionærerne arbejder side om side med at undervise og dele evangeliet med andre.

Det var også præsident Monson, der i marts 1984 tog det første spadestik til templet i Stockholm. Han mindede forsamlingen om, at dengang skinnede solen ikke, og man havde været nødt til at bruge en blæselampe til at smelte isen bort.

Præsident Monson sluttede med at opfordre alle til at vise deres kærlighed til Herren ved at holde hans befalinger, og »så vil Zion blomstre i de nordiske lande.«

RED/CN

Primarybørn fra Stockholm synger »Jeg er guds kære barn«, mens Jainaba Drammeh, 9 år, tolker på tegnsprog. (FOTO: CN)

Ændringer i De Halvfjerds' Præsidium

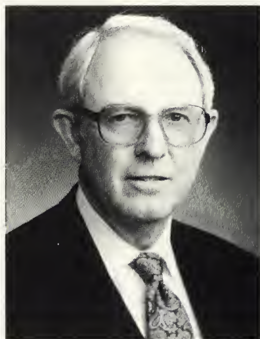
To nye medlemmer er kaldet til De Halvfjerds' Præsidium og ændringer i områdepræsidentskaberne er blevet bekendtgjort af Det Første Præsidentskab. Ændringerne træder i kraft den 15. august 1995.

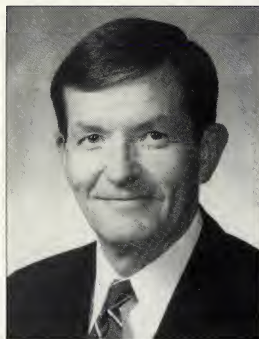
Ældste Jack H Goaslind og ældste Harold G. Hillam er blevet kaldet til at tjene i De Halvfjerds' Præsidium i stedet for ældste Rex D. Pinegar og ældste Charles Didier, der begge er kaldet til at tjene i områdepræsidentskaber.

Nyt områdepræsidentskab for Nordeuropa

Som tidligere bekendtgjort er præsident Kenneth Johnson blevet kaldet som andenrådgiver i det filippinske områdepræsidentskab. Det nye præsidentskab for Nordeuropa består af fra venstre: John Fowler, førsterådgiver, Graham W. Doxey, præsident og Cecil O. Samuelson jun., andenrådgiver.

Norsk bror kaldet til områdeautoritet

Stein Pedersen, 51, fra Skjetten i Norge er pr. 15. august 1995 kaldet som område-autoritet og tjener direkte under område-præsidentskabet.

Stillingen som områdeautoritet er en nyoprettet lederstilling i Kirken. Allerede ved sin første pressekonference som Kirkens præsident meddelte Gordon B. Hinckley, at der ville komme til at ske mindre ændringer inden for Kirkens organisation.

En samlet familie på Steins 50-årsdag. Fra venstre Gullaug og Stein Pedersen med børnene Mina, Øystein, Tonje. Til højre Stein Håvard og Ingvild.

Gullaug og Stein Pedersen udenfor London Tempel under genindvielsen den 18. oktober 1992.

Ved generalkonferencen i april blev det bekendtgjort, at fra og med den 15. august 1995 ville alle fungerende regionalrepræsentanter være hæderligt afløst.

Ved præstedømmemødet den 1. april bekendtgjorde profeten at en ny kaldelse som områdeautoritet ville blive oprettet. Det vil være højpræster, der vil blive udvalgt blandt tidligere og nuværende erfarne ledere i Kirken. De vil fortsætte med deres normale arbejde og blive boende i deres egne boliger og tjene i deres fritid. Kaldelsens længde vil variere, men vil som regel være for en 6-årig periode.

Præsident Hinckley sagde, at de nye områdeautoriteter vil arbejde tæt sammen med områdepræsidentskaberne.

De nye områdeautoriteter vil blive tituleret »Ældster« ligesom de øvrige generalautoriteter.

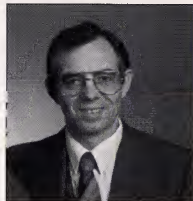
Ældste Pedersen er netop blevet afløst som stavspræsident i Norge efter at have tjent i kaldelsen i 9 år. Før kaldelsen som stavspræsident var han rådgiver til den foregående stavspræsident i 9 år. Ældste Pedersen, der er gift med norske Gullaug, arbejder til daglig som postbud, og er far til 5 børn.

Den nye områdeautoritet har udtalt, at han glæder sig til at tage fat på sin nye kaldelse.

– Med den organisation, Kirken nu har, vil det være muligt for Kirken at have 50 mill. medlemmer, siger ældste Pedersen. Altså mere end det femdobbelte af det medlemstal vi har nu.

RED

Allerød Ward skifter leder

Efter fem år som leder af wardet i Allerød i Københavns Stav blev bror Jens Andersen den 16. juli 1995 afløst som biskop og bror Aksel Bendeke, 51, blev opretholdt som wardets nye biskop.

Med Brian Reuter og Povl Nielsen som rådgivere fik det nye biskopråd i Allerød Ward i sommermånederne en blød start. Men så snart ferien er slut og wardets medlemmer igen har vendt næsen hjemad, regner biskop Bendeke med, at tempoet i wardet bliver skruet lidt i vejret.

Biskop Bendeke, der er gift med Birgit, er far til fire børn i alderen 5 til 30 år.

– Alle fire er ønskebørn, udtaler den nye biskop.

Bror og søster Bendeke blev medlem af Kirken i 1973, efter to missionærer bankede på deres dør. Det blev til tre måneders intens undersøgelse og mange dejlige diskussioner med ældsterne, som familien den dag i dag holder kontakten ved lige med.

– På det tidspunkt vi undersøgte Kirken, var Vietnam-krigen på sit højeste, og det gav anledning til mange spørgsmål og diskussioner, fortæller biskop Bendeke, der tilføjer at det var grundet missionærernes utraditionelle metoder, at familien blev ved med at undersøge Kirken.

Biskop Bendeke, der til daglig ernærer sig som maskinmester, har i sine 22 år i Kirken haft mulighed for at tjene i mange forskellige kaldelser.

– Jeg har bl.a. været rådgiver til fire forskellige biskopper, fortæller den nye biskop, som er wardets femte biskop, så jeg har da i mange år prøvet at sidde på den anden side af bordet.

Bror Bendeke har desuden arbejdet i stavens højråd og været højpræsternes gruppeleder samt undervist i diverse organisationer.

Også en tur som Unge Mænds præsident har bror Bendeke prøvet, og der blev der gjort mange erfaringer, som kan bruges i det nye kald som biskop.

– Unge Mænd og Unge Piger er jo biskoppens hovedansvar, udtaler den nye biskop. Jeg er blevet instrueret om at uddelegere alt det, som jeg overhoved kan, som en biskop ikke skal tage sig af, fortæller biskop Bendeke. På den måde vil det blive muligt for mig at prioritere min tid sådan, at jeg kan bruge de fleste af mine kræfter på wardets unge mennesker.

Et ward med kærlighed

– Mit største ønske for vores ward er, at vi kan blive en enhed, der vil være bæredygtig p.g.a. vores kærlighed til hinanden, udtaler biskop Bendeke. Jeg synes, at vi som ward skal bygge på noget mere fællesskab.

Biskop Bendeke fra Allerød Ward med sin familie.

Biskop Bendeke fortæller »Kirkenyt«, at wardet allerede i længere tid har arbejdet på at opbygge fællesskabet gennem grupper af medlemmer, som mødes på skift i hinandens hjem. Som ward vil vi satse på ægteskabet, udtalte biskop Bendeke. Som biskop ønsker bror Bendeke, at det vil være muligt at få nær kontakt med alle wardets medlemmer. For at virkeliggøre dette mål ønsker den nye biskop personligt at holde et årligt interview med alle wardets medlemmer.

Troede han var for gammel

– I længere tid har tendensen i staven været at kalde yngre brødre til at være biskopper, fortæller biskop Bendeke, så jeg havde faktisk troet, at faren var drevet over for mit vedkommende. Jeg syntes, at jeg var blevet for gammel.

– Men da stavspræsidenten ringede og ønskede at tale med mig, var jeg godt klar over, hvor det bar henad, fortæller biskop Bendeke. Jeg kunne i ro og mag forberede mig på interviewet, og jeg vidste da også lige nøjagtig, hvem jeg ønskede som mine rådgivere.

– Den aften, da jeg kørte hjem fra København, var der en utrolig smuk himmel, siger bror Bendeke, der med fred i sindet kunne nyde den smukke himmel og vide, at Herren havde kaldet ham, og at han havde en mission, der ventede.

»Kirkenyt« ønsker det nye biskopråd tillykke med kaldelsen.

Susanne Perkins

Københavns 1. Wards søstre besøger Bornholm!

Endelig kom dagen! Den længe planlagte tur til Bornholm begyndte den 10. maj 1995 kl. 16, hvor vi mødtes ved de grå busser ved Københavns Hovedbanegård.

Humøret var højt og vi ankom til Rønne ca. 21.30, hvor en bus ventede på os. Det var dejligt, for »nogen« måtte have kommet mursten i vore rejsetasker! Vi havde da også flittigt benyttet Inger Hentzens kørestol til vores bagage. Af en eller anden grund får man for meget med sig. En hjertelig velkomst, te og hjemmebagte boller ventede os i Pension Nøddebo i Sandkås hos Henry og Ethel Kofoed. Det er altid rart at føle sig velkommen, og det gør man hos Yvonnes forældre.

Det eneste tidspunkt med panik og forvirring på denne tur var ved fordeling af værelserne. Vi var trætte og for rundt med nøgler til værelser, hvor nogle af de andre piger havde lagt sig! Så byttede vi rum og nøgler, og så gik kabalen op.

Det var hyggelige værelser, men uden for mit vindue var der nogen, der savede brænde næsten hele natten! Underligt ikke?

Næste dag begyndte ved morgenbordet med en åndelig tanke, der gav en god start på dagen, hvor vi skulle på sightseeing Bornholm rundt. Det var en virkelig god dag med en veloplagt og velforberedt chauffør bag bussens rat. Han vidste, hvor alting lå, så vi så både røgede Svaneke sild, glasvarer, klipper, himmel og hav og en ganske vidunderlig skov, hvor bøgen lige var sprunget ud. Det var så smukt.

– Vejret var lyst og fint, selv om radioen havde lovet det modsatte, men vi havde jo også haft det med i vore bønner.

Vi så også mange smukke huse, f.eks. i de stejle gader i Gudhjem, hvor man kan købe en halv meter is til kr. 50. Her var også et gadeskilt, hvor der stod »Kirkestien – Blind Vej« – Det gav en rar fornemmelse at tænke på, at vi har fundet den vej, hvor det hele ikke ender blindt, at det er en vej, hvor det nytter noget at vandre, selv om benene føles trætte, at det er en sti, der fører et sted hen, når bare man holder ud.

Om aftenen Bornholmsk middag, spil og højtlæsning, så alle var helt skæve af grin.

Dagen efter havde vi forskellige aktiviteter helt efter eget ønske.

Vi begyndte med lidt frivillig rengøring, f.eks. pudse vinduer, støvsuge, fjerne store edder-kopper eller havearbejde. Jeg var ikke tryg ved det med de store spindelvæv, så jeg valgte rengøring af havemøbler. Det var også før jeg vidste hvor

mange dejlige havemøbler der var. Men ih! Hvor vi hyggede os.

– Nogle af os tog på udflugt om eftermiddagen og om aftenen fik vi besøg af nogle søstre fra Bornholm og i fællesskab blev der syet tæpper til et børnehjem i Letland. Alle var flittige og vi havde nogle gode timer sammen.

Lørdag tog vi hjem igen. Vi havde både lært Bornholm og hinanden bedre at kende. Det var absolut en tur, man kunne have lyst til en anden gang.

Lis Commey er sekretær i Hjælpeforeningen i Københavns 1. Ward.

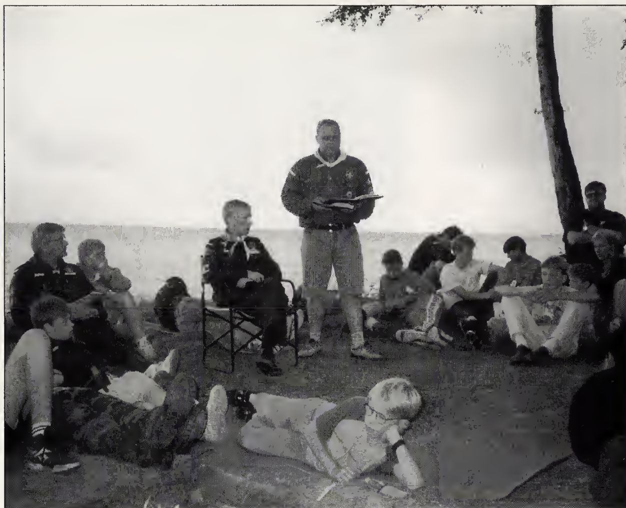
Drenge og ledere fra Københavns Stav drog til Korselitse på spejderlejr!

Da jeg først på sommeren blev kaldt til at være rådgiver i UM-præsidentskabet i 4. Ward i Københavns Stav, fik jeg pludselig travlt med at melde mig til spejderturen »Hold Fast« 1995. Vi begyndte med at være 5 unge og 3 ledere. Området hvor vi skulle være, hed Korselitse og ligger ved vandet i naturskønne omgivelser på Øst-falster.
De forskellige deltagere indfandt sig efterhånden i løbet af fredagen og kl. ca. 15.00 var de fleste ankommet. Vi blev registreret og fik anvist et område, hvor hvert ward skulle indrette deres underlejr. Der blev udleveret mad (noget der heldigvis skete hver dag!) og om aftenen var der arrangeret fireside. Derefter snakkede, planlagde og hyggede vi, inden vi gik til ro.

Alle var nyttige
Lørdag foregik med gravning af latriner og andre nyttige ting. Dagen sluttede af med underholdning i særklasse, da de forskellige underlejre skulle sørge for underholdningen ved aftenens fireside. Det suverænt bedste show blev udført af 2. Ward og Roskilde ward, der med Finn Dalum Larsen i spidsen udlagde, hvorledes en klasseundervisning anno 1995 kunne se ud. (Hvis man ellers har fantasi nok!) Søndag begyndte med, hvad der karakteriserede de fleste morgener: frisk morgenbadning hvor selv stavspræsident Koch og hans vandhund af en førsterådgiver boltrede sig i Østersøens små krabbe bølger! Efter nadvermødet var der mulighed for at besøge de store fund af gravhøje, der findes i området.

Hike i sommerheden
Mandag blev vi efter en kort instruktion sendt afsted på hiken, der strakte sig over ca. 30 timer og godt og vel 35 km gennem noget af det smukkeste stykke natur i Danmark. Der skulle løses forskellige opgaver undervejs og vi

Højrådsbror Tim Jensen taler ved søndagens møde. Alle lytter intenst. (FOTO: MK)

blev prøvet på mange områder, men langt de fleste gennemførte hiken. Jeg vil her specielt fremhæve de 3 diakoner, vi havde med fra 4. Ward: Troels Jepsen, Daniel Knudsen og Mads Jensen som gennemførte turen med hele deres oppakning. Resten af tirsdagen blev brugt til at komme sig og hvile fødderne. Dagen efter skulle »det gyldne reb« der var »stjålet« findes og tilbage-erobres! Dette foregik ved, at der blev dannet 7 grupper på tværs af underlejrene, der skulle rekognoscere i et område nord for lejren for at finde ud af, hvorledes rebet kunne tilbageerobres. Disse »krigere« gik så i gang med at sløre sig i ansigtet og gik så ud og kæmpede med de vandpistoler og balloner, vi havde fået udleveret. Det skal siges, at der gik kuk i en ellers udmærket taktik, da angrebsholdet for vild, men vi vandt da alligevel.

»Hold Fast 95« fik ny mening for Michael Dalsgaard, der ellers ser ud til at more sig glimrende. (FOTO: MK)

Torsdagen skulle der være »**Korzeliade**«. Her var det meningen, at de forskellige underlejre skulle dyste indenfor forskellige discipliner bl.a. Diakonkast, men dette blev dog aflyst, da bølgerne og blæsten den dag umuliggjorde en række af aktiviteterne. Lejrens stærkeste mand skulle også kåres inden dagen var omme, så vi fik lov til bl.a. at slæbe Finn Lykkegaards Skoda, løfte træstammer, slå søm i hurtigst muligt og løbe om kap med hinanden på ryggen! Det var alt i alt en ganske lærerig og opbyggende tur, hvor man fik knyttet mange nye venskaber, og det var motiverende at høre, at stavspræsidentskabet ønsker at opprioritere spejderarbejdet fremover.

Michael Kjeldsen er 2. rådgiver i Unge Mænd i Københavns 4. Ward.

Anton Dalsgaard, Københavns 4. Ward, holder styr på situationen i sin gruppe. (FOTO: MK)

Selv pandekager kan man fremstille på det flotte madsted. (FOTO: MK)

Det er jo altid rart at få lidt hjælp, når man er lidt »lost«. (FOTO: MK)

Det blev en varm pigelejr '95

En flok glade pigespejdere! (FOTO: Mette Køster)

Rapport fra en lejrleder!

I år var vi fra Århus Stav inviteret til Sjælland for at være på pigelejr med Københavns Stav.

Lejrområdet var meget bakket, og selve lejrpladsen var en stor stubmark, da bonden lige havde høstet marken, inden vi ankom. Men efter at have kæmpet om at låne den ene rive, der var til rådighed, fik vi slået vores telte op.

Vi blev alle budt velkommen af Københavns Stavs lejrleder søster Stine Ilskov, hvorpå flaget blev hejst.

Allerede næste dag var der en masse aktiviteter så som »førstehjælp« ved bror Jens Ole Frederiksen, som til daglig er Falck-redder. Han havde en prøvedukke med, som pigerne kunne få lov til at øve sig på.

Undertegnede demonstrerede, hvordan man kan rense beskidt vand fra en sø, så det bliver til helt rent drikkevand. Pigerne fik alle

En våd leder fra Københavns 1. Ward, Cecilie Kofoed, der havde fået buksevand. (FOTO: Mette Køster)

lov til at smage på vandet, og der var ingen der fik dårlig mave bagefter.

Søster Maria Køster fra Odense lærte pigerne, hvordan man laver knob og besnøringer.

Søstrene Stine Ilskov og Anita Toft havde lagt et stort arbejde i at sy en svedehytte. Desværre blev denne ikke afprøvet, da lejren var en stor bageovn grundet det solrige vejr.

Hele lejren dufter af kage

Om onsdagen fik pigerne en stor udfordring! Hvem kan bage den bedste og flotteste kage i en jordovn. Søstrene Mette og Marie Køster instruerede i, hvordan man kunne lave en jordovn. Man benytter en forstørret madkasse, lidt ståltråd og lidt stanniolfolie (sølvpapir).

Det varede ikke længe, før hele lejren duftede herligt af det dejligste hjemmebag. Det var heller ikke nogen helt let opgave at udpege den bedste kage, for alle var sluppet utroligt godt fra projektet.

Onsdag aften var der forældreaftén, hvor vi alle morede os og havde det rigtigt hyggeligt sammen. Pigerne havde forberedt underholdning, som de fremviste.

Torsdag skulle vi en tur til Lejre, og da der ikke var plads til 80 mennesker i rutebilen måtte ca. halvdelen gå den lange vej gennem skoven og op til jernbanestationen.

Vi havde en utrolig god og spændende dag i Lejre, hvor vi så, hvordan folk havde levet i jernalderen. Vi fik lejlighed til at male mel, bage af det malede mel på en varm sten, og så var vi ude at sejle i udhulede træstammer.

Da vi den aften vendte tilbage til lejren efter en lang og interessant dag, var der mange af pigerne, der havde meget ømme fødder og vabler efter at have gået den lange vej frem og tilbage til stationen.

På hike med en gåde at løse

Fredag var der hike! Pigerne blev inddelt i grupper, der blev sendt afsted på deres vandring med en ganske bestemt opgave de skulle løse. Hver post på hiken gav pigerne mulighed for at samle oplysninger og informationer, der skulle hjælpe dem til at finde frem til den rigtige løsning på opgaven. Manden, der gennem sit liv løste så mange store opgaver og besad så mange store talenter, var rigtigt nok vores afdøde profet Howard W. Hunter.

Piger og ledere fra Århus Stav siger tak for en god og spændende lejr 1995. Samtidig tak for et godt samarbejde.

Referat indsendt af Mette Køster, der er spejderleder i Århus Stav

Pernille og Margrethe maler mel på en gammel stenkværn. (FOTO: Mette Køster)

Rapport fra en lejrdeltager!

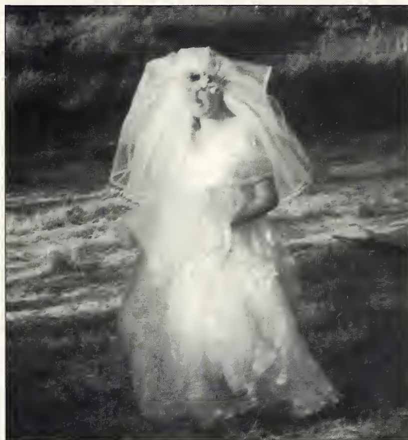
Vi kunne da ikke klage over dårligt vejr, da vi var på pigelejr ved Hvalsø i år. De første dage gik alle rundt i badedragt og shorts, så kom der en T-shirt over de begyndende røde skuldre, og til sidst gik de fleste rundt i lange bukser og langærmede t-shirts, trods den ufattelige hede.

Under hele lejren var der spændende workshops, man kunne melde sig til som f.eks. førstehjælp eller vandrensning. Først da søster Stine Ilskov forkyndte, at man kunne melde sig til bygning af svedehytter, som er en slags saunaer, var det som om begejstringen ikke var så udelt mere. Heldigvis lå der ret tæt på lejren en sø, hvor vi kunne bade og blive kølet lidt af. Den blev flittigt benyttet.

Der var også forskellige løb og udflugter. Der var et natløb med poster hvor man skulle bruge noget af det, man havde lært på lejren. Vi skulle bl.a. give førstehjælp til en tilskadekommen person, og så skulle vi smugle en af gruppens medlemmer ind i lejren, uden at lederne opdagede det. Så var der en hike, som ingen af os i begyndelsen var synderligt begejstrede for at skulle ud på. Men da vi først var kommet igang, var det i virkeligheden rigtigt sjovt. På hiken fik vi stillet til opgave at finde frem til en bestemt person udfra nogle oplysninger, som vi blev givet ved hver post. Hver post bød også på en opgave, der havde relation til oplysningen. Vores gruppe nåede ikke alle posterne, men dem vi nåede, havde vi meget sjov ud af. Alle grupperne havde på et tidspunkt det problem, at de kom til at gå et stykke uden for det kort, som vi havde med.

Flaghejsning under ledelse af Odense 1. Ward. (FOTO: Mette Køster)

En modeopvisning af Københavns 4. Ward. Kjolen er lavet helt i plast og pigen er Janne Knudsen. (FOTO: Mette Køster)

Om onsdagen var vi på udflugt til jernalderbyen Lejre, hvor vi malede mel, sejlede i udhulede træstammer osv.

Hver dag gennem hele lejren, var der morgeninspektion i hver lejr, hvor oprydningen i lejren og teltene blev bedømt. Hvert »point« blev belønnet med en perle, og det højeste antal perler man kunne få på en dag var fem. Den gruppe der havde flest perler fik så en præmie i slutningen af ugen. Lederne havde dog deres problemer med at udpege en vinder, da så mange havde det samme antal perler. Så på lejrens sidste dag var der en ultra skrap inspektion, der resulterede i at Københavns 4. Ward vandt.

Jeg synes, at noget af det bedste ved dette års pigelejr var, at vi var afsted sammen med Århus Stav. Igen i år syntes jeg, at vi kan sige at have haft en »superlejr«, også selvom der selvfølgelig dukkede problemer op undervejs, som skulle løses.

Wendy Gram er medlem af Københavns 3. Ward.

Horsens Grens hyttetur den 4-6. august 1995

**I strålende sommersol afvikledes Horsens Grens hyttetur i weekenden den 4-6. august.
Turen gik til Ring Skov ved Brædstrup ca. 25 km nordvest for Horsens, hvor grenen havde lejet spejderhytten Sømosegård i nærheden af Ring Sø.**

Medlemmer af Horsens Gren hygger sig omkring lejrbålet. (FOTO: Henning Jensen)

Turens højdepunkt! En konkurrence i Limbo-Rock. (FOTO. Henning Jensen)

Allerede fredag eftermiddag ankom de første tungt lastede biler med proviant og andre nødvendige ting til det forestående weekend-arangement. I eftermiddagens løb rullede så den ene bil efter den anden ind på gårdspladsen, og hen under aften var der ankommet ca. 70 af grenens medlemmer til Sømosegård. Der var i forvejen blevet udarbejdet en kørselsplan, så alle kunne blive kørt, men enkelte valgte dog at tage cyklerne i det fine sommervejr.

Der herskede en munter og forventningsfuld stemning, ikke mindst fordi alle havde været inddraget i forberedelserne og planlægningen af turen.

Efter at være blevet indkvarteret på sovesalene samledes man i spisesalen, hvor den madbragte aftensmad blev indtaget. I aftenens løb var der mulighed for at deltage i forskellige aktiviteter som f.eks. boldspil, sanglege, squaredance og en konkurrence i limborock. Navnlig denne sidste aktivitet fik mange til at give alt, hvad de havde i sig, og den blev fulgt med stor interesse af tilskuerne. Alle aktiviteter foregik udendørs, hvor selv ikke myggene var i stand til at ødelægge den gode stemning.

Hede eller myg

Efter en varm nat, hvor man enten måtte vælge mellem lukkede vinduer og kvælende hede eller åbne vinduer og angrebslystne myggesværme, oprandt lørdag – en ny dag med masser af sol og sommer. Lørdag

En kølig dukkert i Ring Sø er ikke helt af vejen i den varme sommerhede. (FOTO: Henning Jensen)

formiddag gik med boldspil, sjippetovskonkurrencer og gåture til søen, og for nogles vedkommende en lille indkøbstur til Super Brugsen i Brædstrup.

Efter frokosten, som Hjælpeforeningen havde tilberedt, var der mulighed for at deltage i en skattejagt i skoven. Denne aktivitet var så spændende og afvekslende tilrettelagt og holdene så vel sammensat, at alle aldersgrupper kunne have glæde af at deltage.

Her var der rig mulighed for at nyde de naturskønne omgivelser og samtidig styrke sammenholdet eller måske endog knytte nye venskabsbånd, samtidig med at man dystede mod de andre under afslappede former.

Inden middagen, som Hjælpeforeningen fremtryllede ved 18-tiden, var der nogle af de friskeste deltagere, der fandt tid til en kølende dukkert i søen.

Derefter var der sang- og bålaften. Man indledte med i fællesskab at synge nogle danske sange til to brødres violin- og guitarakkompagnement. Derefter morede alle sig med at indøve et par kanons. Mens bålets gløder udsendte en varme, der var helt overflødig, fortsattes med en quiz-konkurrence mellem to udvalgte hold, hvorefter der var præmieoverrækkelse til vinderholdet af eftermiddagens skattejagt. Aftenens mest succésrige indslag leveredes af to af grenens unge mandlige talenter, der opførte en serie sketches. De høstede et stort bifald for deres indsats. Efter endnu et par danske sange og formel afslutning var der lejlighed til at bage snobrød over bålets sidste gløder, og desuden serveredes der kage og saftevand. Da mørket ved 22-tiden så småt begyndte at sænke sig, og myggeangrebene tog til i intensitet, slukkedes bålet, og man trak sig tilbage til sovesalen for at kunne være udhvilet til søndag.

Nadvermøde i det fri

Efter morgenmad søndag, hvor de fleste havde skiftet shorts og T-shirt ud med lange bukser, manchetskjorte og slips, var der livlig aktivitet i spisesalen, som skulle omskabes til »kirkesal« med siddeplads til ca. 90 mennesker. Andre havde opgaver med at klargøre middagsmad, eller man var måske sat på listen over dem, der skulle være chauffør for de søskende, der ikke havde kunnet deltage i hele turen, men som gerne ville overvære Kirkens møder herude i naturen.

Kl. 11 var alle samlet i »kirkesalen«, hvor der først afholdtes et fællesmøde for alle, hvor grenspræsidenten gav en forelæsning om frelsesplanen.

Derefter afholdt man nadvermøde, hvor emnet for de tre taler var Kirkens genoprettelse. Nadvermødet overværedes af 86 personer heriblandt en del besøgende og pårørende til Kirkens medlemmer.

Umiddelbart efter nadvermødet blev »kirkesalen« i forbavsende hast forvandlet til spisesal, medens børnene og de unge var beskæftiget med oprydning og rengøring ude og inde.

Efter at have spist middagsmad pakkede alle hurtigt deres bagage, tog en hjertelig afsked med hinanden og vendte hjem hver til sit.

Alle gav udtryk for taknemmelighed for det initiativ, som grenens aktivitetsleder havde taget til dette omfattende arrangement, og alle var begejstrede for den gode måde, det var blevet afviklet på. Alt var forløbet uden uheld, og vejret var det bedst tænkelige. Hele weekendens forløb har været med til at styrke sammenholdet blandt grenens medlemmer, og det er utvivlsomt ikke sidste gang, man har forsøgt sig med en sådan sommer-weekend i naturen.

Henning Jensen
medlem af Horsens Gren, Århus Stav, er assistent til grenspræsidenten.

Der danses squaredance i det fri. (FOTO: Henning Jensen)

32 AP-spejdere fra Århus Stav vandrer i det Vestjyske!

Spejdere fra Århus Stav i fælles bivuak. Der var fri adgang for alle til at lytte til nattens lyde såsom snorken, tale i søvne samt ømme fødder, når natteravnene vendte tilbage til basen. (FOTO: JHB)

Mandag den 24. juli mødte 32 AP-spejdere op på mødestedet ved byen Bække syd for Billund.

Som altid er vejret en medvirkende faktor i en lejrs succes. Vejret var med os, vi var i begyndelsen af en meget lang periode med godt vejr. Så sol og sommer var med os på vores vandring. På 1½ dag gik vi 50 km langs Holme å og oplevede Danmarks natur i det Vestjyske. Det var en oplevelse at se den store variation i landskabsformerne. Sidst på turen var det mere de trætte ben, der var i fokus, og nogle af drengene holdt gnisten ved at læse tegneserier, alt imens benene gik.

Efter traveturen var der ophold i Rolandhytten, og onsdagen blev brugt til kanosejlads på Karlsgårde sø og til indøvning af sketchs til aftenens forældrebesøg. Torsdag var dagen, hvor armene måtte holde for. Nu gik turen i kano til Varde, hvor der var museums- og svømmebadsbesøg. Så gik turen videre til Maarbæk, til en spejderlejr ved Ho Bugt.

Kanoturen var på ca. 27 km i et slynget åløb. Der var brug for mange åretag.

Fredag og lørdag blev afviklet i dette område. Spejderne gjorde en fantastisk indsats her. De deltog i et »good turn-projekt«, hvor 10 km strand blev renset for affald og hvor et 20000 m^2 stort område blev renset for små fyrretræer. Dog var de mest fremtrædende akti-

En gruppe spejdere involveret i trærydning. (FOTO: JHB)

viteter her nok nat-turen og konkurrencen om at finde den stærkeste patrulje. I sidstnævnte aktivitet mødte man opgaver som stokkestød, stokkeløft, stokkehejs og stokketræk.

Efter denne aktivitet var der fælles evaluering på lejren, og lederne fik gode råd med på vejen. Næste morgen kunne Odense 1. Wards drenge udnævnes som de absolut stærkeste og bedste.

Her udøver Jacob Ilskov hygiejniske kunster under den selvlavede bruser. Der var kø ved maskinen. (FOTO: JHB)

Den blev flot skildpadden! Den var lavet af Odense 1. Ward. (FOTO: JHB)

De blev overrakt en håndsmedet økse som belønning. Også Odense 2. Ward bør nævnes, de blev nummer 2 og fik stokken, som havde været anvendt til stokkeløft som præmie. I bedømmelsen indgik også drengenes indsats på hele lejren samt deres spejdermæssige optræden. En væsentlig opgave under hele turen var at føre dagbog efter Gilwell-metoden.

Sidste dag på denne vandrelejr blev afviklet i Esbjerg Ward kirkebygning, hvor vi var til nadvermøde. Brødre fra Esbjerg stillede sig til rådighed som chauffører, hvilket vi her bringer en officiel tak for.

Jørn Holm Bendtsen
er medlem af Århus Ward
og er spejderleder i Århus Stav

»Prøv mine ord« et verdensomspændende program for alle Kirkens unge piger!

Søster Birthe Vestergaard-Poulsen illustrerede fint Alma 32. (FOTO: Donati)

Unge Piger i Silkeborg Gren holder UP-aften for at forberede sig til det verdensomspændende UP-program »Prøv mine ord«.

Selvom der i Silkeborg Gren kun er to unge piger, halter det bestemt ikke med at føre Kirkens programmer for UP ud i livet.

Således var hele Silkeborg Gren den 21. juni inviteret til en dejlig UP-aften, der kulminerede i, at grenens unge piger Marianne Donati og Marie Vestergaard plantede et bøgetræ som symbol på årets tema, der er hentet fra Mormons Bog: »Prøv mine ord«. Det er meningen, at Kirkens unge piger sætter sig mål, der giver dem mulighed for rent praktisk at prøve evangeliet i funktion.

F.eks. pigelejren, som begge piger deltog i, på Sjælland er en aktivitet, hvor begge piger havde mulighed for at udvikle sig indenfor dette område.

Marie graver hullet, mens Marianne står parat med det lille bøgetræ. (FOTO: Donati)

Programmet »Prøv mine ord« kulminerer på verdensplan den 18. november i år, hvor alle unge piger verden over er inviteret til at deltage i en fællesaktivitet.

Over hele verden har unge piger i Kirken fået til opgave, at plante et træ eller en blomst, og så give det næring og vand, som et symbol på den pleje, som pigerne også skal give den åndelige side af deres liv.

I Silkeborg Gren var det de to unge piger Marie og Marianne, der til denne aktivitetsaften plantede det lille bøgetræ.

Deres UP-præsidentinde illustrerede fint i sin tale dette princip ved at læse fra Alma kapitel 32. En pose gulerodsfrø, en vandkande og et bundt færdige gulerødder blev brugt til at give ordene virkning.

Både Marie og Marianne udtrykte deres taknemmelighed for »Prøv mine ord«-programmet. Begge piger gav i deres taler udtryk for, hvordan de via dette program havde sat sig mål om at studere skrifterne og derigennem var blevet stærkere.

Marianne Donati(tv) og Marie Vestergaard-Poulsen, ses her med aftenens forfriskninger og det endnu uplantede bøgetræ. (FOTO: Donati)

Aftenen blev afsluttet med en tale fra grenspræsident Steen Kreiberg, der sammenlignede de unge piger med lækker ny modelervoks, der endnu ikke var blevet blandet og misfarvet og trykket og ødelagt. Han opfordrede grenens medlemmer til at hjælpe til med at forme og danne det nye »voks« og ikke lade verden om at gøre dette.

Begge de unge piger havde forberedt bagværk, der blev serveret til samtlige fremmødte.

Det var en dejlig aften både for grenens unge piger og de mange medlemmer, der var mødt op for at støtte UP-programmet i Silkeborg Gren.

Referat indsendt af Linda Donati, der er præsidentinde for Hjælpeforeningen i Silkeborg Gren

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE
DET FØRSTE PRÆSIDENTSKABS KONTOR
SALT LAKE CITY, UTAH 84150

16. juni 1995

Til: Alle Kirkens medlemmer

Navne indsendt til udførelse af tempelordinanser (Skal læses op ved nadvermødet)

Gengivelsen af evangeliet i disse sidste dage har åbnet mulighed for, at templets hellige ordinanser kan udføres for de levende og for de døde. Templer bliver bygget i et hidtil uset tempo for at gøre dette nødvendige værk og privilegium mere tilgængeligt over hele verden. Vi ønsker, at alle voksne medlemmer af Kirken er værdige til at have en tempelanbefaling, modtager deres egen begavelse og beseglinger, finder frem til deres forfædre og udfører templets ordinanser for dem, der venter på den anden side af sløret. Disse ansvar gælder for alle medlemmer af Kirken.

På grund af den hellige natur af dette værk, skal medlemmerne omhyggeligt sikre nøjagtigheden af alle indsendte oplysninger. Der er fastlagt nogle principielle retningslinier for at lette slægtsforskningen og indsendelse af navne til templet til udførelse af tempelordinanser. De omfatter følgende:

- Vores altoverskyggende ansvar gælder vore egne forfædre. Deres navne og relevante oplysninger bør indsendes til Indsenderarkivet.
- Andre navne og oplysninger dokumenteret gennem personlig slægtsforskning bør indsendes til Tempelarkivet.
- Medlemmer opfordres til at deltage i navneuddragning i hjemmet og andre godkendte projekter, der er afgørende for slægtsforskning og tempeltjeneste.
- Medlemmer, som ikke har navne i templets Indsenderarkiv, opfordres til at besøge templet og udføre ordinanser for dem, hvis navne er indsendt til Tempelarkivet.
- Kirkens medlemmer bør ikke i forbindelse med udførelse af tempelordinanser indsende navne på berømtheder eller ikke-godkendte grupper som fx jødiske ofre for nazisterne under 2. verdenskrig.

Slægtshistoriske konsulenter i ward og gren kan yde hjælp, hvis der er behov herfor. Vi er Kirkens medlemmer taknemmelige for det stigende antal navne, der indsendes, og de tempelordinanser, der udføres for dem, der uden denne hellige og trofaste indsats "ikke kan fuldkommes uden os" (L&P 128:15). Må Herrens velsignelser ledsage jer i jeres trofaste virke.

Med venlig hilsen

Det Første Præsidentskab